

Keskikesän juhlaa

Mitkä asiat kuuluvat juhannukseen? Millaisia juhannusperinteitä perheelläsi on/ lapsuudessasi on ollut? Entä tiedätkö, miksi juhannusta vietetään?

Esitin kysymykset parille ystävälleni tavatessamme viikonloppuna. Ensimmäisten kysymysten kohdalla tuli pieni hiljaisuus, eikä mitään asioita ja perinteitä tuntunut löytyvän. Hetken keskusteltuamme kuitenkin hyvin perinteikkäät vastaukset leijailivat ilmoille. Juhannuksena tietenkin syödään hyvin mm. grillaten monenlaisia herkkuja. Toki meille pohjoispohjalaisille oleellinen juustokeitto ei herättänyt mitään tiedonjyviä näissä savolaiskasvateissa.

Juhlintaan kuuluu myös ajanviettoa perheen, suvun, tai ystävien kanssa. Toisaalta ajatus juhannuksesta yhtenä tavallisena päivänä muiden joukossa tuntui luontevalta. Ystäväni ajatukset siirtyivätkin muistoihin lapsuudessa juhannustaikana tehdystä kukkien keräämisestä autoajeluihin ja uimiseen säällä kuin säällä. Myös vihreä ja vehreä koivu, tuo kaunis muistutus Luojamme ihmeellisestä luomistyöstä, löysi paikkansa juhannuksessa. Muistot lapsuuden koivuilla koristetuista pihosta sai hymyn huulille: ”hassuahan niitä oli pihaan raahata ja pystyttää, kun puut kotipihaa muutenkin ympäröivät”. Tietenkään emme unohtaneet juhannussaunaa tuore, itse tehty vasta seurana.

Viimeiseen kysymykseen sain salamana kaksi eri vastausta: en tiedä ja Johannes Kastajan muistoksi. Kuten hyvin moniin suomalaisiin juhla-/pyhäpäiviin, myös juhannukseen liittyy kristillinen sanoma. Usein sanoma vain on unohtunut, tai siitä ei ole ollut tietoaakaan.

Pääasiassa juhannusta vietämme keskikesän juhlanä, jonka jälkeen päivä alkaa taas lyhenemään ja talven tulo tuntuu olevan jo ovella. Kristillinen sanomamme liittyy muisteluun Johannes Kastajan syntymästä. Hän oli puoli vuotta serkkuaan Jeesusta vanhempi. Johannes oli sanojensa mukaan tienraivaaja. Hän oli mies, joka nimensä mukaan kasto i ihmisiä, julisti Jumalan hyvyyttä ja hänet tunnistettiin autiomaassa asuvana siitä, että ”yllään oli kamelinkarvavaate ja vyötäisillä nahkavyö, ruokana heinäsiikat ja villimehiläisen hunaja.”(Matt.3:4)

Nauttikaamme keskikesän pääjuhlasta omien perinteiden mukaan antaen pienen hetken myös ajatukselle veden, kasteen ja Johanneksen merkityksestä kristittynä olemisessä.

Johanna Hietala,
lastenohjaaja
Siikalatvan seurakunta